

CUỘC THI ĐẤU

❖ Các đường lối của Ngài khó tìm thấy được, phải không? Chúa tuyệt vời biết bao! Tin cậy Ngài thật êm dịu. Tôi thật sự tin chắc anh chị em đã có một thì giờ tuyệt vời tối nay. Và vừa mở cánh cửa ở đó cách đây một lát và nghe Chị Gertie hát bài hát cổ đó, *Cứ Giữ Chặt, Chỉ Một Giờ Nữa Thôi*, bài hát đã mang lại những kỷ niệm về hội thánh nhỏ của tôi, khi nó được hát lần nọ ngay trước khi tôi rời khỏi để đi vào cánh đồng công tác truyền giáo. Tôi đang nhìn lúc này vào một bức “Trước Hết Hãy Tìm Kiếm Đức Chúa Trời” phía trước ở đây ngang qua cây xà cũ này, tôi nhớ Sammy Davidson đã vẽ bức ấy lên đó cách đây khoảng hai mươi lăm năm, trên phía kia tôi nghĩ nó phải là bức, “Anh Sẽ Sống Đồi Đồi Ở Đâu? Hãy Suy Nghĩ!” Và ngay ở đây là một—một bức “Người Đàn Bà Bên Giếng,” và, “Đa-ni-ên Trong Hang Sư Tử.”Ồ, chào ôi! Nhiều việc đã xảy ra kể từ đó.

2 Vào khoảng năm giờ chiều nay tôi có một cú điện thoại khẩn cấp mà gọi đến cách đây khoảng ba mươi, bốn mươi dặm từ dưới vùng quê ở đây, của một phụ nữ đang hấp hối, và một người bạn rất yêu quý, mẹ của Georgie Carter. Và tôi biết có nhiều mục sư truyền đạo tại đây giữ chức vụ cho đến lúc tôi quay lại. Edith sức khỏe cũng đã rất tệ. Và trong lúc chúng tôi có mặt ở đó, Chúa Đức Chúa Trời đã hành động, và Chị Carter còn lâu mới hấp hối. Vì vậy, vì vậy chúng ta biết ơn về điều đó.

3 Và bây giờ sẽ đến thì giờ dành cho tiệc thánh ngay sau đây, tôi nghĩ khoảng mười hai giờ họ sẽ bắt đầu. Anh đã định ban tiệc thánh vào lúc mấy giờ? [Anh Neville nói, “Bất cứ lúc nào, bắt đầu bất cứ lúc nào bây giờ cho đến lúc qua mười một giờ ba mươi.”—Bt.] Bất cứ lúc nào mà chúng ta... Bao nhiêu anh chị em dự tiệc thánh đêm nay, hãy giơ tay cho chúng tôi thấy. Điều đó, ồ, thật tuyệt vời. Được rồi, tôi muốn giăng chỉ một hay hai lời thôi. Có lẽ tôi sẽ đặt đồng hồ của tôi ra ở đây trong khoảng mười phút, mười lăm phút, rồi chúng ta sẽ bắt đầu tiệc thánh. Nào, anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Và tôi biết anh chị em đã có một thì giờ thật tuyệt vời, phải không?

4 Ô, không biết Anh Thomas Kidd, và Chị Kidd, từ Ohio có xuống đây không. Tôi nghĩ họ đã ở trên ấy. Ô, tốt lắm, tôi hy vọng điều đó được thu âm và tôi sẽ có nó. Anh em biết, họ không bỏ cuộc. Chỉ vài ngày nữa họ đến một trăm tuổi, nhưng—nhưng đó là điều mà giữ cho tôi can đảm, là nhìn thấy những người như thế. Hãy suy nghĩ, tôi nay già rồi, và trước khi tôi được sinh ra họ đã giảng Phúc âm. Và rồi ở đây tôi là một ông già, còn họ, nếu họ không thể đi ra được và cất tiếng vang ra, thì họ cứ lấy máy ghi âm và đi từ bệnh viện này đến bệnh viện khác, nhà này đến nhà khác, rao giảng Phúc âm. Điều đó tốt đẹp vô cùng. A-men. Tôi thật sung sướng vì họ và vì hết thấy những người mong đợi trong những buổi thờ phượng này ở đây.

5 Bây giờ, hãy nhớ, chúng ta sẽ thông báo điều đó bây giờ, ý Chúa, ngay khi nhà thờ được làm xong, mà họ công bố sẽ là khoảng ngày mười tháng Hai, ồ, chúng ta thì, ý Chúa, chúng ta muốn có ít nhất tám hay mười ngày, hoặc có lẽ hai tuần, để giảng về *Bây Án* trong Khải Huyền. Và chúng ta sẽ gửi đi những tấm thiệp cho những người đến thăm viếng của chúng ta từ khắp nơi, từ nhà đây, và để cho họ biết còn nhiều thì giờ phía trước để nếu họ có muốn đến thì, ồ, chúng tôi chắc chắn vui mừng quý vị có mặt tại đây. Và có lẽ Chúa sẽ ban cho chúng ta sự biểu hiện khác về sự Hiện diện của Ngài giống như Ngài đã làm lần vừa rồi khi chúng ta đi qua với *Bây Thời Đại Hội Thánh*.

6 Anh em từng muốn cầu nguyện cho người nào đó, ồ, hãy luôn nhớ tôi, bởi vì tôi là người thực sự cần điều đó. Bây giờ, tôi hầu như hổ thẹn về chính mình, làm mất mười, mười lăm phút này ở đây, để nói điều gì đó nhỏ bé trước khi chúng ta bắt đầu, nhưng chúng ta hãy cúi đầu một lát.

7 Lạy Chúa Jêsus, ồ, trận chiến rồi đây sẽ chấm dứt, và sẽ không còn người đau để được cầu nguyện cho nữa, và sẽ không còn những tội nhân để ăn năn nữa. Nhưng, Cha ôi, trong lúc ngày này còn có điều gì xảy ra, xin để cho chúng con làm việc trong lúc chúng con còn ánh sáng để làm việc, vì giờ đến không ai có thể làm việc nữa. Bây giờ, trong chỉ một lúc, lạy Chúa, con cảm thấy mình thật tệ nếu con không, con khép lại năm này mà không nói thêm một vài lời nữa. Lạy Cha, xin giúp con, con cầu nguyện,

để con có thể nói điều gì đó mà sẽ gieo sự can đảm vào trong lòng dân sự Ngài, hầu cho chúng con có thể rời nơi đây đêm nay sau khi dự tiệc thánh, và chúng con nhận thấy rằng trong tiệc thánh có sức mạnh. Y-sơ-ra-ên đã nhận tiệc thánh trước khi đi xuống Ai-cập, và đã bước đi trong bốn mươi năm mà giày của họ không bị sòn rách hay quần áo của họ không bị xơ chỉ. Và, từ trong hai triệu người, không có một người nào yếu đuối giữa vòng họ khi họ ra khỏi đồng vắng. Lạy Chúa, xin cho chúng con nhớ điều đó đêm nay khi chúng con đến gần thì giờ vĩ đại này. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁸ Nếu tôi nói bối cảnh mà tôi đã viết ra để tôi sẽ bắt đầu tiến hành vào chiều hôm nay, chúng ta ắt hẳn có mặt tại đây vào lúc năm giờ sáng. [Người nào đó nói, “Điều đó tốt lắm.”—Bt.] Nhưng tôi muốn đọc chỉ một Lời từ...[“Điều đó tốt lắm.”] Cảm ơn anh. Từ Ê-phê-sô, chương thứ 6, câu 12, và chỉ trong một lúc bây giờ, để lấy can đảm.

Vì chúng ta đánh trận chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng...những kẻ cai trị của...thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy.

⁹ “Cùng các thần dữ ở các miền trên trời.” Và tôi muốn rút ra một bài học ngắn từ đó bối cảnh mười hay mười lăm phút, hay chủ đề, thì đúng hơn, tôi muốn gọi nó là: *Cuộc Thi Đấu*. Một cuộc thi đấu là một sự kiểm tra sức mạnh. Và chúng ta, nơi mà chúng ta có...kiểm tra sức mạnh. Chúng ta thường có...Thổ dân Anh-điêng thường nhóm lửa, và họ đặt thật nhiều người ở bên đầu này dây thừng, và rất nhiều người ở bên đầu này, và chơi—chơi kéo co, cuộc thi đấu sức mạnh, sẽ kéo giật phe thua cuộc ngang qua đám lửa. Và bây giờ chúng ta biết có nhiều việc, và chúng ta có thể đặt cơ sở trên việc này trong một vài phút, về—về cuộc thi đấu, nhưng tôi muốn nói nhanh trong những phút này về cuộc thi đấu vĩ đại nhất hiện có, đó là, giữa Hội thánh và Sa-tan. Sức mạnh lớn đó của Sa-tan. Và chúng ta muốn nói về sức mạnh vĩ đại của Đức Chúa Trời trong Hội thánh của Ngài.

¹⁰ Vậy thì, cuộc thi đấu vĩ đại này đã diễn ra trong nhiều năm. Nó đã bắt đầu trên Trời, và Sa-tan bị tống ra xuống trái đất, và

rồi nó trở thành kẻ thù của dân Chúa. Và, kể từ đó, nó đã sử dụng tất cả sức mạnh của nó và chiến lược của nó để cố kéo dân Chúa ngang qua những đám lửa, hoặc, vào trong những đám lửa của nó.

¹¹ Và chúng ta biết rằng Đấng có quyền phép cao nhất, là Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời, khi Ngài đã ban cho dân sự Ngài Điều tốt nhất mà Ngài có thể để đánh trận với Sa-tan, là Lời Ngài. Vậy thì, bởi vì Lời là Đức Chúa Trời, và ai mạnh hơn Đức Chúa Trời? Vậy, Lời là Đức Chúa Trời, và Lời trở nên sức mạnh của chúng ta. Đức Chúa Trời ở trong Hội thánh, trở nên Sức mạnh của Nó để kéo Sa-tan tới những đám lửa của chính hắn mà hắn đã tạo ra. Và cuộc kéo co tiếp diễn. Vậy thì, Chúa Jêsus phán, trong Mác 16, “Nhơn Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.”

¹² Bây giờ, tôi biết đó là một câu người xưa nói, hay là, có một câu nói xưa rằng...và nó, cũng không thật xưa lắm. Ngày nay người ta không tin vào các quỷ. Nhưng theo quan điểm của tôi, điều phải làm, là biết kẻ thù của mình. Và—và biết kẻ thù của anh em, và huấn luyện cho cuộc thi đấu mà anh em sẽ có khi anh em gặp hắn, bởi vì anh em sẽ đương đầu với hắn. Và biết hắn, biết hắn...biết sức mạnh của hắn là gì, và rồi huấn luyện cho cuộc thi đấu này khi anh em đương đầu với hắn. Vì đó là một điều chắc chắn, anh em sẽ đương đầu với hắn, và vì vậy anh em huấn luyện cho cuộc thi đấu.

¹³ Bây giờ, được huấn luyện cho một cuộc thi giống như một võ sĩ quyền anh. Kẻ thù của—của anh ta mà anh ta sẽ đối mặt ngoài đó trong một cuộc thi đấu, để đánh nhau, là một võ sĩ giỏi thực sự thường hiểu biết và nghiên cứu đối thủ của mình. Anh ta nghiên cứu những cú đánh của đối thủ, biết chỗ anh ta đánh ở đâu, anh ta chú ý tới trước, ngã ra sau, đánh bằng tay phải hay tay trái. Anh nghiên cứu tất cả đòn này. Và rồi nếu anh ta là một võ sĩ thông minh, giỏi, người đó sẽ nhận anh ta làm thành viên dự bị mà sẽ đấu giống như đối thủ của mình vậy, vì anh ta biết tất cả những cú đánh của người ấy khi đến chỗ đó.

¹⁴ Và tôi nghĩ đó là một điều rất tốt cho những người Cơ-đốc để làm. Đúng thế. Và bây giờ nếu anh em muốn bắt đầu huấn luyện, hãy bắt đầu với Giảng 3:16, Luật Vàng. Khởi đầu ngay với

câu đó, và điều đó sẽ đưa anh em lên võ đài. Và rồi anh em được huấn luyện cho những—cho những cú đâm nốc ao, bởi vì anh em sẽ phải sử dụng chúng. Mọi người biết điều đó. Anh em phải huấn luyện để đánh kẻ thù của mình. Và luôn luôn, Đức Chúa Trời sử dụng Lời Ngài. Chúng ta phải nhớ rằng Đức Chúa Trời sử dụng Lời Ngài để đánh bại kẻ thù của Ngài. Nếu Đức Chúa Trời có thể nghĩ hay có thể ban cho dân sự của Ngài bất kỳ điều gì tốt hơn để đánh bại kẻ thù, Ngài hẳn sẽ làm điều đó. Vậy như tôi đã luôn luôn nói, “Khi Đức Chúa Trời có một quyết định, đó là quyết định tốt nhất. Ngài không bao giờ phải thay đổi những quyết định của Ngài.” Vì vậy quyết định đầu tiên mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân sự Ngài trong vườn Ê-đen, để đánh trận với kẻ thù, là Lời Ngài. Họ được củng cố bằng Lời Ngài.

¹⁵ Và bây giờ kẻ thù sẽ nghiên cứu...chiến lược của chúng ta với Lời. Và, này, Sa-tan nghiên cứu hết thấy điều đó thật hoàn hảo cho đến nỗi, khi hắn đến với Ê-va, hắn đã có chiến—chiến lược tốt nhất hắn có thể sử dụng trên nàng, và đó là lý luận với Lời. Vậy thì, anh em đừng bao giờ muốn lý luận với Lời Đức Chúa Trời. Chỉ tin Nó. Đừng cố gắng giải thích Nó. Đừng cố gắng hình dung ra Nó. Bây giờ, anh em không thể hình dung ra Đức Chúa Trời, vì vậy Đức Chúa Trời là Lời, và Nó thật sự được làm ra để tin. Và đó là Sức mạnh của chúng ta, chỉ nhận lấy Lời. Và ai cũng biết rằng một hạt giống ở ngay trong loại đất thích hợp sẽ sản sinh ra loại của nó. Và chúng ta chỉ nhận lấy Lời.

¹⁶ Và, bây giờ, Ê-va bắt đầu ngừng lý lẽ, khi nó...nàng trích dẫn Lời với nó, rằng, “Đức Chúa Trời đã phán, ‘Các ngươi không nên ăn, vì ngày các ngươi ăn’ ngày đó chúng tôi chết.”

¹⁷ Và Sa-tan đã không hề bất đồng với nàng. Hắn nói, “Chắc chắn rồi, đúng vậy.” Nhưng hắn nói, “Ngươi thấy đấy, ngươi cần một vài Sự sáng mới.” Điều gì đó khác một chút với những gì Đức Chúa Trời đã phán. “Và nếu ngươi thật sự làm điều đó, ngươi sẽ khôn thêm một chút. Mắt ngươi sẽ mở ra.”

Nhưng nàng đáp, “Ồ, Đức Chúa Trời đã phán chúng tôi sẽ chết.”

¹⁸ Hắn nói, “Ồ, chắc chắn...” Xem đó, thế đấy, đến mức đó, “Chắc chắn ngươi sẽ không chết đâu.” Nhưng Đức Chúa Trời nói anh

chị em sẽ chết, và điều đó dứt khoát! Và điều đó—điều đó đã mở tung ra cuộc kéo co vĩ đại sau đó, và kéo cả nhân loại vào trong sự chết, bởi vì Ê-va đã lắng nghe một lý lẽ nghịch lại Lời Đức Chúa Trời. Vậy thì, thật là một sự hổ thẹn mà nàng đã làm điều đó, nhưng nó đã làm xong. Nhưng bây giờ chúng ta vẫn được làm cho vững chắc, và sự liên kết đó được tạo nên trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Chúng ta biết thế. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự phòng vệ tốt nhất của chúng ta, chỉ đơn giản là tin cậy Lời Ngài.

¹⁹ Anh chị em biết, và ngày hôm nay nhiều người nói rằng không có chuyện như ma quỷ đâu. Họ tin rằng nó chỉ đơn giản là một ý tưởng. Họ tin thế. Và có người tin rằng—rằng—rằng Đức Thánh Linh là một tư tưởng tốt, và rằng ma quỷ là một tư tưởng xấu. Nhưng nếu anh em để ý, khi Kinh Thánh nói về Đức Thánh Linh, Ngài phán, “Khi Ngài Đức Thánh Linh đến.” Và “Ngài” là một đại từ nhân xưng. Thấy không? Vì vậy, Ngài, Ngài là một Người. Và ma quỷ là một người. Và các quỷ là những con người. Vâng, chúng là các quỷ, và chúng—chúng đến trong nhiều cách. Nhưng người ta nghĩ đó là một ý nghĩ lỗi thời.

²⁰ Cách đây vài tuần lễ một người tranh cãi với tôi tại đây. Anh ta bảo, “Anh biết anh làm điều gì không? Anh chỉ khiến cho trí óc con người suy nghĩ điều gì đó khi anh bảo cho họ điều đó. Nó chỉ là sự thay đổi ý nghĩ.”

²¹ Tôi đã gặp chính điều giống như vậy tại Ấn-độ lần nọ, khi những người thánh ấy ở đó mà chúng tôi đã có, tôi tin là cử tọa đông nhất mà tôi đã từng giảng cho, trong một cử tọa đứng cả, chừng nửa triệu người, và tôi đã nắm bắt điều đó bởi sự phân biệt trong Thánh Linh. Và họ hẳn nhìn thấy Đức Thánh Linh kêu gọi dân sự, và kêu gọi họ, ra trong vòng cử tọa, và nói cho biết những điều khác nhau, và nắm bắt được suy nghĩ của họ. Những Raja và những người thánh, họ bảo, “Ông ấy đang đọc tâm trí của họ.”

²² Vì vậy một lúc, khoảng năm hay sáu người đã đi qua hàng cầu nguyện, và một người mù đi qua. Và ông bị mù hoàn toàn, và đôi mắt ông trắng như áo sơ mi của tôi. Và tôi nói, “Bây giờ đây là một người mù, bất cứ ai đều có thể nhìn thấy ông ta bị mù.”

Và tôi nói, “Nếu tôi có thể giúp được ông ta tôi sẽ làm như vậy, nhưng cách duy nhất tôi có thể làm sẽ là bởi ân tứ, để có thể nói điều gì đó mà ông ta đã làm; và điều đó sẽ đưa ra ý tưởng rằng nếu Đức Chúa Trời biết những gì ông ta đã làm, Ngài chắc chắn biết được những gì ông ta sắp làm.” Vậy tôi bảo, “Bây giờ, hãy nhìn ông ta,” tôi nói, “này, ông ta là người thờ mặt trời. Ông ta đã bị mù trong hai mươi năm.” Và, khi người thông dịch nói điều đó, thì đúng như vậy. Tôi nói, “Ông ta đã lập gia đình rồi. Ông ta...vợ của ông hơi nhỏ, và ông có hai con trai, một đứa khoảng bảy tuổi, một đứa chín tuổi.” Điều đó hoàn toàn chính xác. Tôi đã gọi tên chúng, là gì.

²³ Rồi bên ngoài cử tọa, trong chỗ dân sự hiện diện, có một đợt sóng tràn vào, “Điều đó thuộc về tâm thần, nó là thứ gì đó thuộc—thuộc loại đọc tâm lý ý nghĩ của họ.”

²⁴ Lúc đó tôi nghĩ, “Lạy Chúa, xin Ngài giúp đỡ con. Con—con cần sự giúp đỡ của Ngài, Chúa ôi. Những người này đang cố xếp loại đây là thần giao cách cảm. Và nó không phải, và Ngài biết điều đó, Chúa ôi.” Tuy nhiên, tôi đã đưa cho họ câu Kinh Thánh mà Chúa Jêsus đã phán Ngài không làm bất kỳ điều gì cho đến lúc Cha tỏ cho Ngài thấy. Và rồi, quay lại với người đó một lần nữa, tôi nhìn thấy người ấy ngay trên đó trong một khái tượng, với đôi mắt tốt như tôi có. Tôi nghĩ, “Bây giờ là lúc rồi.”

²⁵ Tôi nói, “Người này là người thờ mặt trời, bây giờ, và anh ta đã bị mù.” Và tôi nói, “Bây giờ, sự...Có những tu sĩ đạo Hồi, và có những—những tu sĩ đạo Sikh, Jain, và các loại tôn giáo khác nhau, Phật giáo. Bây giờ người này muốn nhận lấy thị lực của mình. Vậy thì, quý vị chắc hẳn nói rằng anh ta—anh ta đã thờ vật thờ tạo thay vì Đấng Sáng Tạo. Tôi cũng tin điều đó. Nhưng chúng ta ngồi tại đây đêm nay.” Tôi nói, “Và chúng ta đã...hôm nay tôi đã được đón tiếp trong đền thờ đạo Jain nơi mười bảy tôn giáo khác nhau có mặt tại đó để phỏng vấn tôi, và mỗi người trong họ đều chống lại Đấng Christ, mỗi người!” Và tôi nói, “Bây giờ, và nhiều người trong các anh em đã có mặt dưới đó. Giờ đây, nếu Đấng Christ rất sai, thì người này muốn là đúng, và chắc chắn Đức Chúa Trời của sự sáng tạo là Đấng đã tạo nên thế giới sẽ là Đấng duy nhất Mà có thể ban cho anh ta thị lực. Điều đó thì hợp

lý.” Và tôi nói, “Bây giờ, nếu người nào trong tất cả quý vị, đạo Hồi ở đây là tôn giáo đứng đầu, nếu tu sĩ Hồi giáo sẽ đến đây và ban cho anh ta thị giác, thì tôi sẽ đi theo đạo Hồi, hay nếu tu sĩ Phật giáo sẽ đến ban cho anh ta thị lực. Nhưng hãy để cho Đức Chúa Trời Đấng tạo nên anh ta, Đức Chúa Trời, vì phải có, Đức Chúa Trời của người nào đó ở nơi nào đó, chúng ta không thể có tạo vật mà không có một Đấng Sáng Tạo. Và điều đó sẽ nhận lấy một Đấng Sáng Tạo để tạo nên thị lực trong những đôi mắt này. Anh ta đã bị mù hai mươi năm do nhìn vào mặt trời, nghĩ rằng anh ta sẽ lên Thiên đàng nếu anh ta làm thế. Con người này đã làm điều ấy một cách ngu dốt.” Tôi nói, “Quý vị những tu sĩ Phật giáo sẽ làm gì? Quý vị chỉ thay đổi cách suy nghĩ của anh ta. Quý vị sẽ nói anh ta sai.” Họ thờ cúng tổ tiên đã chết của họ. Và tôi nói, “Bây giờ, quý vị nghĩ anh ta là vậy, quý vị nói anh ta sai, nhưng quý vị sẽ làm gì? Quý vị có thể thay đổi cách suy nghĩ của anh ta.” Và tôi nói, “Người theo đạo Hồi sẽ làm gì? Thay đổi cách suy nghĩ của anh ta. Những người đạo Sikh, đạo Jain, và vân vân, thay đổi cách suy nghĩ của họ.”

²⁶ Tôi nói, “Chúng tôi cũng có sự việc giống như vậy ở nước Mỹ. Tất cả những người Giám Lý muốn làm cho tất cả những người Báp-tít trở thành người Giám Lý, và người Ngũ Tuần muốn lấy tất cả những người Giám Lý và làm cho họ trở thành những người Ngũ Tuần. Đó là sự thay đổi tư tưởng. Nhưng đó không phải là những gì chúng ta đang nói về. Chúng ta đang nói về Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa.” Và tôi nói, “Chắc chắn Đấng Tạo Hóa sẽ phán.” Và, này, tôi không muốn nói rằng khái tượng ấy đã không có ở đó, chút nào. Bây giờ tôi nói, “Bây giờ, nếu có một Đấng, chúng ta hãy để cho Ngài là Đức Chúa Trời, đến ban cho anh ta sự sáng.” Và tôi nói, “Bây giờ tôi thách thức bất kỳ tu sĩ hay Raja nào, hay thánh nhân nào hay có thể bất kỳ là gì, đến ban cho anh ta thị lực của mình, và tôi sẽ đi theo triết lý của quý vị, quý vị đã cải đạo được một người.” Và đó thật là nhóm người yên lặng nhất mà tôi đã từng nghe. Hiểu không? Chẳng ai làm điều đó.

²⁷ Và tôi nói, “Quý vị quá yên lặng về việc gì vậy?” Tôi nói, “Lý do quý vị yên lặng, là vì quý vị không thể làm được việc đó, và tôi cũng không thể làm được. Nhưng Đức Chúa Trời trên Thiên

đàng Đấng đã khiến Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ sống lại, chúng tôi là đầy tớ của Ngài, vừa mới tỏ cho tôi thấy một khả tượng rằng người đàn ông đó sẽ nhận được thị lực của mình.”
 Hiểu không? Tôi nói, “Bây giờ, nếu điều đó không phải vậy, thì quý vị có thể ra lệnh cho tôi rời khỏi Ấn Độ. Nhưng nếu là vậy, mỗi người trong quý vị hãy giao đời sống của mình cho Chúa Jêsus Christ. Tôi muốn hỏi quý vị, bao nhiêu người tại đây dâng đời sống của mình cho Đấng Christ nếu người đàn ông này nhận được thị lực của ông ta? Quý vị thấy những thầy tu của mình, chẳng có ai lên đây cả. Tại sao họ không lên, nếu họ đã bảo cho quý vị tôn giáo của họ thật lớn và thật vĩ đại? Tại sao không có người nào đó đến và nói điều gì đó?” Chẳng ai đến cả. Tôi nói, “Thế thì quý vị những người ở ngoài đó, nếu quý vị nhìn thấy người đàn ông mù lòa này đang đứng tại đây...”

²⁸ Và một bác sĩ đi lên khám mắt của ông ta. Ông lắc đầu, ông bảo, “Ông ta bị mù.”

²⁹ Và vì vậy tôi nói, “Chắc chắn, ông ta bị mù.” Nhưng tôi nói, “Nếu...Và nếu Đức Chúa Trời ban cho anh ta thị lực của mình, bao nhiêu người trong quý vị sẽ hầu việc Chúa Jêsus Christ?” Và theo như tôi có thể nhìn thấy, cả biển bàn tay đen. Quay lại với người đàn ông, và tôi nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin tỏ cho biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời.” Người đàn ông ôm chầm cổ tôi, và viên thị trưởng Bombay đang ngồi đó, ôm chầm cổ ông ta, thấy thật rõ như bất cứ ai có thể thấy.

³⁰ Đó là gì? Đó là—đó là quyền phép thực sự! Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, còn Sa-tan là Sa-tan! Nếu quý vị không tin vào ma quỷ...Khi tôi khởi sự lần đầu tiên, tôi—tôi đã đụng đầu với nó mỗi ngày. Đừng bảo với tôi không có ma quỷ, vì tôi biết rõ hơn. Tôi phải chiến đấu với nó mỗi ngày. Vì vậy tôi biết có—có ma quỷ. Và anh em phải được huấn luyện khi anh em gặp nó. Không phải được huấn luyện về tâm lý học, không phải được huấn luyện về học thức; nhưng được huấn luyện bởi Đức Thánh Linh; quyền năng của Đức Chúa Trời trong Lời Ngài làm cho Nó tỏ ra. Biết kẻ thù của anh em. Ô, nó quả là một kẻ tàn ác!

³¹ Thật tôi muốn đứng đây bây giờ và phơi bày điều đó, hãy quay lại qua Kinh Thánh và tỏ cho anh em thấy một người phía

sau đó đến mặt đối mặt với nó. Cách mà trong cuộc thi đấu chống lại kẻ thù ấy như thế nào, họ đã tự củng cố bằng Lời Đức Chúa Trời. Nô-ê đã có kinh nghiệm về điều đó, và ông biết rằng Đức Chúa Trời đã bảo ông trời sẽ mưa. Và cuộc thi đấu thì dựa trên giữa khoa học và Lời của Đức Chúa Trời: Khoa học nói, “Nó không thể xảy ra.” Đức Chúa Trời phán, “Nó sẽ xảy ra.” A-men.

³² Điều giống như vậy cũng tồn tại ngày hôm nay. Nó sẽ xảy ra! Nó chắc chắn xảy ra! Có các quý! Nhưng Chúa Jêsus đuổi chúng ra, và Ngài đã ban cho Hội thánh Ngài thẩm quyền để làm vậy, “Đuổi quỷ trong Danh Ta!” Một ngày nọ Ngài đã đuổi bảy quỷ ra khỏi một người đàn bà xinh đẹp. Và Ngài phán, “Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi vào trong những nơi khô ráo, sau đó quay trở lại, mang theo bảy quỷ khác với nó.” Bây giờ, điều đó cho thấy rằng nếu người đó đã được sạch khỏi các quỷ, có điều gì đó trong anh ta đã đi ra. Một con quỷ đã đi ra! Vậy thì, khi ma quỷ dọn ra, để Đức Chúa Trời...cho Đức Chúa Trời một cơ hội để dọn vào. Vì thế, và khi nó đi ra, hãy để Đức Thánh Linh đi vào. Đừng cứ để nó ở lại đó. Nếu bạn chỉ ăn năn về những tội lỗi của mình và tiếp tục, thì bạn sẽ tội tệ hơn bao giờ hết. Nhưng hãy chiếm lại chỗ mà Sa-tan đã từng sống và chiếm đóng, làm cho nó được đầy dẫy với Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và rồi anh chị em sẽ có sức mạnh của Lời Đức Chúa Trời trong anh chị em, được bày tỏ, và đuổi ra các quỷ. Cuộc thi đấu tiếp diễn. Các Ánh sáng chiều tối đang chiếu sáng. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang hiện diện.

³³ Và bây giờ chỉ còn khoảng—khoảng ba phút nữa là đến lúc những tiếng còi sẽ được thổi lên, và sẽ là giữa đêm. Lúc ấy khi chúng ta rời khỏi tòa nhà này, đi đến những nơi khác nhau và nhà chúng ta, và gặp gỡ bên ngoài, và đương đầu với thế gian, chúng ta hãy đừng đi như chúng ta đã từng có trong những lần trước. Chúng ta hãy đi trong quyền năng của sự sống lại của Ngài. Chúng ta hãy đi trong Danh Chúa Jêsus Christ, với ngọn cờ giương cao, và với đức tin trong Lời Ngài, để cầm lấy Gươm hai lưỡi, với thuẫn và áo giáp đầy đủ của Đức Chúa Trời, để đương đầu với quân thù, bởi vì nó đang trở nên càng mạnh hơn và quyền phép hơn mỗi ngày. Khi quân—khi quân thù tràn đến

giống như nước lũ, Thánh Linh của Đức Chúa Trời dấy lên một ngọn cờ chống lại nó. Nếu chúng ta đã đến kết cuộc của những điều này mà chúng ta...và những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời đã được trọn với chúng ta, chúng ta đang trông đợi sức mạnh nhiều hơn, sức mạnh được cất lên, để đối mặt với một... lực lượng tệ hơn, đó sẽ là sự cất lên Hội thánh và đưa nó vào miền Vinh hiển. Chúng ta phải có nó. Chúng ta hãy đối mặt năm '63 với một thách thức, giống như, chúng ta là những dây tợ của Đức Chúa Trời hằng sống! Và giống như Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-nê-gô ngày xưa, chúng ta sẽ không cúi đầu trước những ma quỷ của thế gian này và lấy lại điều này là những gì chúng ta đã nói về, nhưng chúng ta hãy tiến tới trận đánh.

³⁴ Đêm nay tôi cảm thấy, khi chúng ta đang lắng nghe những tiếng còi, điều gì đó giống như Đa-vít đã làm trong đêm nóng kinh khiếp ấy khi ông nằm ngoài đống dưới những bụi dâu, và kẻ thù đang khuấy động. Thật là một giờ kinh khiếp cho Đa-vít! Thật là kinh khủng cho ông lúc đang nằm ở đó! Ông không biết di chuyển như thế nào, ông không biết đi bằng cái gì, bởi vì ông biết quân thù có quân số đông hơn ông. Nhưng, thình lình, ông nghe tiếng của Gió đang đi qua ngọn những bụi cây. Ông biết Đức Chúa Trời đi trước ông, và ông đi vào trận đánh. Tôi cảm thấy điều gì đó giống như thế đêm nay, sau Sứ điệp tối hôm qua, tôi đang nằm trong giờ đen tối nhất mà tôi đã từng đối mặt trong đời mình. Tôi cảm thấy giống như Ê-sai trong đền thờ sau khi nhìn thấy những thiên thần đó, tôi là người có môi dơ dáy, và ở giữa những người có môi dơ dáy. Nhưng hãy lắng nghe, tôi—tôi... tôi đã phải đương đầu với nó cách nào đó, và, về điều duy nhất, tôi đang chờ đợi để nghe tiếng xào xạc đó xuyên qua những bụi dâu, để đi gặp quân thù bất cứ nơi đâu. Xin Chúa giúp chúng ta làm điều đó.

³⁵ Và bây giờ tôi nghĩ còn một phút là đến mười hai giờ đúng. Và năm '62 với tất cả quá khứ của nó, chúng ta hãy để nó trôi qua.

³⁶ Chúng ta hãy đứng lên tại chỗ giờ này, mỗi người và mỗi một người trong chúng ta. Cuộc thi đấu đang tiếp diễn. Mỗi một người trong anh chị em...Phao-lô nói, “Hãy quên lửng những sự ở đằng sau,” tất cả những lỗi lầm của chúng ta năm vừa qua, “tôi nhắm

mục đích mà chạy để giựt giải về sự kêu gọi trên trời.” Tất cả những lỗi lầm của tôi mà tôi đã phạm trong tất cả những năm này, vì họ hãy tha thứ cho tôi. Đức Chúa Trời ôi, xin tha thứ cho con. Thưa hội thánh, hãy tha thứ cho tôi. Và chức vụ mà tôi—tôi cảm thấy, tôi đã thất bại; Đức Chúa Trời ôi, xin tha thứ cho con vì điều đó. Thưa Hội thánh, hãy tha thứ cho tôi về những lỗi lầm của tôi. Và tôi sẽ nhắm mục đích mà chạy để giựt giải về sự kêu gọi trên trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. Tương lai sẽ ra sao, tôi không biết, nhưng tôi biết Đấng nắm giữ năm 1963.

³⁷ Chúng ta hãy đưa tay chúng ta lên với Đức Chúa Trời bây giờ và chúng ta hãy cầu nguyện trong cách riêng của chúng ta, khi chúng ta xưng tội, và cầu xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta suốt năm sắp đến này.

³⁸ Lạy Cha trên Trời, khi chúng con đứng tại đây, khi nhiều ý nghĩ đang chết đi trong lòng chúng con, và về những lỗi lầm của năm qua, và khi chúng con đang đến gần cái chết của năm '62 và sự sinh ra năm '63, Ôi Chúa, xin cho chúng con bước một bước cao hơn lên chiếc thang, cho đến khi chúng con có thể nhìn thấy Chúa Jêsus và chương trình của Ngài. Lạy Chúa, cầu xin cho mỗi người ở đây, trong lời cầu nguyện, trong khi năm cũ đang chết đi, và sự sinh ra của năm mới đang đến, xin cho tội lỗi và sự không tin của con người cũ chết đi trong lòng chúng con, và sự Sanh ra mới đi vào với năm 1963, giống như Cơn Gió ào ào, đầy quyền năng mà có thể đổ đầy con người của chúng con và làm cho chúng con nên những con người mới trong Đấng Christ.

³⁹ Xin làm cho chúng con là những đầy tớ xứng đáng. Xin tha thứ cho quá khứ chúng con. Ban phước cho tương lai chúng con. Hướng dẫn chúng con, Ôi Chúa Đức Chúa Trời, với bàn tay quyền năng của Ngài, hỡi Giê-hô-va. Xin ban phước cho những mục sư truyền đạo này ở đây. Ban phước tất cả những tín đồ, tất cả những khách viếng thăm. Xin Chúa ở cùng với chúng con, Chúa ôi. Chúng con là những đầy tớ Ngài và chúng con dâng chính mình trọn vẹn cho Ngài trong năm 1963, để quyền phép của Thánh Linh Ngài có thể trởi bật hơn thêm trong đời sống chúng con và trong sự hiện hữu của chúng con. Xin giúp chúng con, Chúa ôi. Chúng con cầu nguyện, xin tha thứ chúng con và giúp

đỡ chúng con. Xin dấy lên những con người quyền năng! Dấy lên những chiến binh vĩ đại của Đức tin! Xin mở ra năm nay, lạy Chúa, Ma-na giấu kín đó, Tảng Đá đó bên dưới tảng đá, hầu cho chúng con có thể nhìn thấy chương trình của Đức Chúa Trời. Xin hãy gỡ nắp những kim tự tháp của đời sống chúng con, Chúa ôi; đặt lên Tảng Đá Nấp, là Chúa Jêsus Christ, trên mỗi đời sống và mỗi một người trong chúng con. Cầu xin cho những ơn phước thánh, diệu kỳ vĩ đại của Ngài ở trên tất cả chúng con. Cầu xin lửa của Đức Thánh Linh giáng trên chúng con. Cầu xin quyền phép của sự phục sinh được bày tỏ. Đức Chúa Trời ôi, chúng con thật biết ơn Ngài, đêm nay. Chúng con là của Ngài. Chúng con dâng chính mình hoàn toàn cho Ngài, Chúa ôi.

⁴⁰ Khi con đi nơi xa kia, không biết nơi nào hay như thế nào, hoặc con sẽ làm gì, con đang tin cậy Ngài, Đức Chúa Trời Toàn Năng, rằng Ngài sẽ hướng dẫn con, đầy tớ không vụ lợi của Ngài, để con có thể được sử dụng cho sự tôn kính và vinh hiển của Đấng Toàn Năng. Xin nhậm lời, Cha ôi.

⁴¹ Xin nhận những lời cầu nguyện của chúng con. Xin ban phước cho những nỗ lực của chúng con. Xin chữa lành cho người đau ốm và khốn khổ, cả về thuộc linh và thuộc thể. Và khiến chúng con là những đầy tớ của Ngài. Chúng con là đất sét, Ngài là Thợ Gốm. Xin hun đúc chúng con, mỗi người, theo cách của Chính Ngài, hầu cho chúng con sẽ khăng khít với Chúa Cứu Thế Jêsus, như là một chi thể của Thân thể Ngài. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, và vì cố Ngài và vì cố Phúc âm. A-men và a-men.

[Một anh em nói tiếng lạ. Anh em khác đưa ra lời thông giải—Bt.]

⁴² Cảm tạ Ngài, Cha ôi Đức Chúa Trời ôi. Chúng con cảm tạ Ngài vì lời cổ vũ Năm Mới này ban ra cho chúng con với những hy vọng và với sự an ủi biết rằng qua việc rao ra những lời này cho những người chưa biết này, rằng Sứ điệp là thật, và Ngài đang yêu cầu chúng con thi hành Nó. Chúng con sẽ làm tất cả những gì chúng con biết như thế nào, lạy Chúa, để đứng bên Ngài và Lời Ngài.

⁴³ Xin nhận chúng con trong Danh Ngài là Đấng đã dạy cho tất cả chúng con điều chúng con nên cầu nguyện như thế này, [Anh Branham và hội chúng cầu nguyện với nhau—Bt.]: “Lạy Cha chúng con là Đấng ở trên Trời, Danh Cha được tôn thánh. Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, như ở trên Trời. Xin ban cho chúng con ngày nay bánh hằng ngày. Và xin tha thứ cho tội lỗi chúng con, như chúng con tha thứ cho kẻ nghịch cùng chúng con. Và xin đừng dẫn chúng con vào sự cám dỗ, song cứu chúng con khỏi điều ác; vì Nước, và quyền năng, và sự vinh hiển thuộc về Ngài, đời đời vô cùng. A-men.”

⁴⁴ Xin Chúa ban phước và giữ gìn anh chị em. Nhưng những ai mà bây giờ phải đi về nhà họ...Bây giờ đã là năm phút qua, năm phút ở năm '63. Bây giờ xin Chúa ban phước cho anh chị em. Và—và anh chị em nào muốn ở lại để dự tiệc thánh, anh chị em được hoan nghênh ở lại, chúng tôi sẽ vui mừng vì sự có mặt của anh chị em. Nó không phải là tiệc thông công nội bộ, nó dành cho mọi người tin mà ở trong sự thông công với Đấng Christ. Anh chị em được hoan nghênh ở lại và dự tiệc thánh với chúng tôi. Và lý do chúng ta làm điều này là vì đây là điều đầu tiên, chúng ta đang khởi đầu một chặng hành trình. Và Y-sơ-ra-ên, trước khi họ khởi đầu hành trình của họ, họ đã giết chiên con và ăn rau đắng, và khởi hành cuộc hành trình của họ. Và tôi nghĩ, “Điều này thật là thích hợp với đêm nay!” Chiên Con đã bị giết, Nó đã được chuẩn bị, tiệc lớn, và đó là nửa đêm. Đó là khi họ ăn nó, anh em biết, vào nửa đêm. Vậy chúng ta hãy thực hiện. Anh chị em nào muốn ở lại với chúng tôi và sẵn sàng với chặng hành trình sắp đến, còn nằm phía trước, chúng tôi vui mừng đón tiếp anh chị em. Chúa ban phước cho anh chị em.

⁴⁵ Và anh chị em nào phải ra đi bây giờ, có thể đi về nhà mình, và Chúa ở cùng với anh chị em cho đến khi tôi gặp lại anh chị em. A-men. Những người còn lại trong anh chị em có thể ngồi và rồi chúng ta sẽ bắt đầu tiệc thánh. Chị ấy sẽ...Được rồi, thưa quý vị.

Từ giờ cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!
Dưới chân Chúa chúng ta gặp nhau; (Cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!)

Từ giờ cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!
Chúa ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!

⁴⁶ Chúng ta hãy hát lại bài hát đó trong lúc chúng ta đang chờ
đợi, anh em biết đấy, vì những người kia đang đi ra ngoài. Xin
giữ im lặng, và rồi đây là một điều rất trang trọng. Tôi sẽ đọc ra
một phân đoạn trong Kinh Thánh ở đây mà rất, rất, rất hay chỉ
trong chốc lát. Và bây giờ chúng ta hãy hát bài đó lần nữa.

Từ giờ cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến
lúc...

Chúng ta hãy bắt tay với người nào đó. Nếu có điều gì sai trật
trong đời sống anh em, người đó có mặt tại đây mà anh em đã
làm sai với họ, hãy đến với họ bây giờ và làm hòa đi.

Từ giờ cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!
Chúa...

Mời người chơi đàn piano, xin vui lòng lên đàn?
...ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!
Cho đến lúc chúng ta...

⁴⁷ [Anh Neville nói, “Chúa ban phước cho anh, Anh
Branham.”—Bt.] Tôi giao tất cả tại đây trong tay anh, Anh
Neville. [“Chúa ban phước cho anh. Tôi tin...?...”]...?...

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!
Chúa ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!

Chúa ban phước cho anh, thưa anh.

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;
Qua ánh mặt trời hay bóng tối,
Ngài chăm sóc anh.

Chúng ta hãy hát lại lần nữa.

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;
Qua ánh mặt trời hay bóng tối,
Ngài chăm sóc anh.

48 Bài đó hay không? Chúng ta hãy hát nó một lần nữa trong lúc họ đang giữ yên lặng.

Ngài...

Cứ nhắm mắt.

...chăm sóc anh,

Ngài chăm sóc anh;

Qua ánh mặt trời hay bóng tối,

Ngài chăm sóc anh.

49 Lạy Cha trên Trời, chúng con thật vui mừng rằng chúng con đã tìm thấy điều đó đúng, trong những giờ đen tối nhất của chúng con hay qua ánh mặt trời, Ngài không bao giờ lia bỏ hay lãng quên. Chúng con thật hạnh phúc vì điều mà chúng con có, sự tự tin của chúng con được xây trên không điều gì khác hơn là Huyết của Chúa Jêsus với sự công nghĩa. Lạy Chúa, chúng con tin, không phải vào danh vọng của trần gian này. Chúng con tin cậy, chúng con không dám tin vào điều gì đáng yêu nhất, ngoài nương dựa hoàn toàn vào Danh Chúa Jêsus. Chúng con thật biết ơn Ngài biết bao, Cha ôi.

50 Bây giờ chúng con sắp dự phần vào một trong những—một trong chính vài điều khoản tự nhiên mà Ngài đã để lại cho chúng con. Một trong đó là phép báp-têm, phần khác là tiệc thánh, và kế tiếp nữa là sự rửa chân. Ôi Đức Chúa Trời, chúng con chỉ đi vào một cách trang trọng, biết rằng Chiên Con này là Chiên Con lễ vượt qua. Cuộc—cuộc hành trình vĩ đại trong đồng vắng thật sự đặt phía trước con cái. Dòng huyết trước tiên phải được bôi trên ngạch cửa, trước khi chiên con của lễ vượt qua có thể được nhập.

51 Lạy Đức Chúa Trời, xin tra xét lòng chúng con giờ này. Có Huyết ở đó không, lạy Chúa? Nếu không, chúng con cầu nguyện để—để Ngài sẽ bôi nó ngay bây giờ, cất đi tội lỗi chúng con và bao phủ chúng, và chúng sẽ bị ly khai khỏi chúng con, Chúa ôi, những tội lỗi của thế gian này, hầu cho chúng con có thể thánh khiết và được ra mắt Cha chúng con giờ này khi chúng con đến nhận thân—thân thể và Huyết đổ ra của Chiên Con chúng con, là Con Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Rỗi của chúng con. Xin xét lòng

chúng con khi chúng con đọc, lạy Cha, và rồi làm cho chúng con thuộc Riêng Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh của Chiên Con, là Chúa Jêsus Christ. A-men.

⁵² Trong Sách của—của Cô-rinh-tô, chương thứ 11, tôi muốn đọc một vài câu, bắt đầu với câu 23 tôi đọc điều này. Ấy là Phao-lô đang nói với hội thánh Cô-rinh-tô.

Vì tôi có nhận nơi Chúa điều tôi đã dạy cho anh em, Ấy là Đức Chúa Jêsus trong đêm...mà Ngài bị phản đã lấy bánh:

Và khi Ngài đã tạ ơn rồi, Ngài bẻ ra, mà phán rằng, Hãy nhận lấy và ăn: Đây là thân thể Ta, vì các ngươi mà phó cho: hãy làm điều này để nhớ đến Ta.

Cũng một thể ấy Ngài cũng lấy chén, và khi Ngài đã ăn bữa tối rồi, Ngài lấy chén, nhưng khi Ngài đã ăn tối...

Xin lỗi. Cho phép tôi đọc lại câu đó.

Cũng một thể ấy Ngài cũng lấy chén, và khi Ngài ăn bữa tối rồi, mà phán rằng, Chén này là sự giao ước mới trong Huyết Ta: hãy làm điều này để tưởng nhớ, hễ khi nào các ngươi uống chén này, hãy làm điều này để nhớ đến Ta.

Ấy vậy mỗi lần anh em ăn bánh này, và uống chén này, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến.

Bởi đó ai ăn bánh này, và uống chén này của Chúa, một cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa.

Vậy mỗi người phải tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh, và uống chén ấy.

Vì người nào không phân biệt thân Chúa, mà ăn bánh uống chén đó cách không xứng đáng, tức là ăn uống sự xét đoán cho mình.

Ấy vì cơ đó mà trong anh em có nhiều kẻ đau ốm và yếu đuối,...có lắm kẻ ngủ.

Vì nếu chúng ta biết xét đoán lấy mình, thì khỏi bị xét đoán.

Song khi chúng ta bị xét đoán, thì bị Chúa sửa phạt, hầu cho chúng ta khỏi bị án làm một với người thế gian.

Vậy thì, hỡi anh em, lúc anh em hội lại để ăn chung với nhau, hãy chờ đợi cho nhau.

Vì bằng có ai đói, hãy ăn tại nhà mình; hầu cho anh em không nhóm lại để mà chuốc lấy sự đoán xét. Còn các việc khác tôi sẽ đoán định lúc tôi đến.

⁵³ Khi tôi suy nghĩ về điều này, thì giờ trang trọng nhất! Cũng đã được chép rằng khi tiệc thánh này đầu tiên được ban ra, và sự rửa chân...điều mà chúng ta phải bỏ qua tối nay, bởi vì chúng ta không có nước. Nước đã bị cắt giảm hết, và thậm chí chúng ta không có những điều kiện nhà vệ sinh đêm nay, vì họ đã phải nối nó lại với nhau tốt nhất họ có thể làm được, cho chúng ta để có buổi thờ phượng đêm nay. Nhưng chúng ta sẽ làm giống như họ đã làm, nói, tôi tin Lu-ca đã nói điều đó, rằng “Họ hát một bản thánh ca và đi ra.” Nhưng anh em biết điều này tượng trưng cho cái gì không? Anh em có biết, lúc ban đầu, khi mệnh lệnh này đã được làm lần đầu tiên ở Y-sơ-ra-ên, dưới Ai-cập, họ đã ở trên con đường đi đến miền đất hứa. Và đó là những gì chúng ta cảm thấy đêm nay, rằng chúng ta ở trên con đường đến Miền Đất Hứa. Và chặng hành trình nằm phía trước chúng ta.

⁵⁴ Và họ đã có một dấu hiệu, rằng khi thiên sứ sự chết đến gần, phải có huyết trên cửa, nếu không thì con trưởng nam hay đứa trẻ lớn tuổi nhất trong nhà sẽ chết. Ý tưởng là, và ý nghĩa thực sự là, trước hết để bôi huyết. Anh em có để ý Phao-lô đã đặt nó ở đây như thế nào không? “Nếu ai ăn bánh cách không xứng đáng, là người đó ăn và uống sự định tội cho chính mình, vì không phân biệt thân Chúa,” mà có nghĩa là cùng một việc như vậy, sự chết đó, cái chết thuộc linh, ở trên người dự phần vào tiệc thánh của Chúa cách không xứng đáng. Điều đó sẽ là, ra ngoài uống và phô diễn, và sống giống như thế gian, rồi đến bàn tiệc của Chúa. Chúng ta không nên làm thế. Bây giờ chúng ta hãy thanh tẩy tấm lòng của mình và thanh tẩy bàn tay mình khỏi...và tâm trí chúng ta khỏi ý nghĩ gian ác, để chúng ta có thể đến với bàn tiệc của Chúa, một cách tôn kính và thánh khiết, như chúng ta biết rằng chúng ta đang tự kết nối chính mình với Cửa Lễ của

chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng là sự cứu chuộc duy nhất của chúng ta.

⁵⁵ Và bây giờ, đêm nay, cách chúng ta làm điều này, là một trong những trưởng lão đứng tại đây, Anh Zabel. Và tôi nghĩ, Anh Zabel, tối nay, mời anh lên bục trước hết, để những người này có thể đến từ bục và hình thành hàng đầu tiên của anh tại đây, nếu anh sẵn lòng. Bây giờ, Anh Zabel sẽ chỉ dẫn cho anh em, trong một lát, ngay khi chúng ta chúc phước cho tiệc thánh.

⁵⁶ Bánh theo nghi thức này, nó được làm bởi những người Cơ-đốc. Nó là bánh không men. Và nếu anh em để ý nó, khi anh em bỏ vào trong miệng mình, nó rất thô, bị đắng. Nó nhăn nheo và vỡ ra, bị nhào trộn, điều đó có nghĩa thân thể bị vỡ ra, bị tan vỡ của Chúa Jêsus chúng ta. Ô, thậm chí khi tôi nghĩ về điều đó, tim tôi dường như ngừng đập! Khi tôi nghĩ Ngài đã bị hành hạ và bị thương tích và bị đánh đập, Con vô tội của Đức Chúa Trời! Anh em có biết tại sao Ngài đã làm điều đó không? Bởi vì tôi phạm tội. Và Ngài đã trở nên tôi, một tội nhân, để tôi bởi Cửa Lễ của Ngài có thể trở nên giống như Ngài, con của Đức Chúa Trời. Quả là một Cửa Lễ tuyệt vời!

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁵⁷ Lạy Đức Chúa Trời Chí Thánh, khi con nắm giữ chiếc khay kim loại đựng bánh này tối nay, bánh này tượng trưng cho thân thể bị vỡ ra, nhào trộn, thương tích, bị đánh đập của Chúa chúng con, mà nhà tiên tri đã kêu lớn, “Ngài đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an, và bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” Ô, chúng con nhớ điều đó biết bao, Chúa ôi! Khi con buộc chính mình với Cửa Lễ đó tối nay, và hội chúng này cũng giống như vậy, lạy Chúa, với Cửa Lễ, xin cho chúng con nhớ Chúa của chúng con, sự chết của Ngài và lần roi của Ngài, và tất cả những gì Ngài đã trải qua vì chúng con, khi chúng con đặt bánh này vào miệng chúng con. Lạy Đức Chúa Trời, chúng con là những người không xứng đáng. Chúng con không xứng hợp cho một điều thánh như thế, vì vậy xin để cho sự thánh khiết của Ngài, lạy Chúa, sự Hiện diện của Ngài và Huyết Ngài, tẩy sạch tấm lòng chúng con. Và khi chúng

con nhận lãnh điều đó, xin cho chúng con có mục đích trong tâm trí mình để luôn luôn hầu việc Ngài ngày và đêm, suốt những ngày trong đời sống của chúng con. Bây giờ xin thánh hóa bánh này cho mục đích đã được định của nó. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁵⁸ Và tôi nắm vật này trong bàn tay mình, như ba mươi...gần ba mươi ba năm hầu việc mà tôi đã hầu việc Chúa tôi, và tôi hổ thẹn về chính mình. Nhưng tôi nghĩ, tôi sẽ làm gì nếu tôi có thật đúng hai giọt của Huyết Ngài theo nghĩa đen đang giữ trong tay của tôi đêm nay? Tôi sẽ làm gì với nó? Nhưng, anh em biết, tôi đã có trong bàn tay mình đêm nay, trong mắt của Ngài, vĩ đại hơn, đó là sự mua chuộc của Huyết Ngài, Hội thánh Ngài. Vì vậy khi tôi nắm giữ vật này, và nước nho này, tôi nghĩ về điều đó. Ngài phán, “Ta sẽ không còn uống rượu nho này nữa cho đến lúc Ta uống rượu mới với các người trong Vương quốc của Cha Ta.” Thế thì lưu ý điều đó sau khi cuộc chiến tội lỗi đã qua rồi, điều đầu tiên chúng ta làm khi đánh phía khác là dự tiệc thánh, bữa tiệc của Chúa.

⁵⁹ Và chúng ta hãy cúi đầu giờ này trong lúc chúng ta chúc phước rượu nho này. Lạy Cha trên Trời của chúng con, khi con suy nghĩ, khi con giữ rượu nho này ở đây tượng trưng cho Huyết của Chúa Jêsus, cách mà qua Huyết tuôn chảy đó các tội lỗi của con được biến mất. Chúng được đặt vào trong Biển Quên Lãng, và không còn được nhớ đến nữa. Và với Huyết này, một chàng trai đang hấp hối ngày nọ nằm trong bệnh viện nơi xa kia, và Ngài đã cứu con. Ôi Chúa, con cảm tạ Ngài biết bao, Chúa ôi. Và rồi ban cho con sự răn bảo, bởi Đức Thánh Linh, để dẫn dắt dân sự đến Đồi Sọ và chỉ cho họ con đường về Nhà. Cảm ơn Ngài, Cha ôi. Và bây giờ xin thánh hóa rượu nho này cho việc sử dụng đã được định của nó. Và xin cho mỗi người mà dự phần vào thánh lễ này, đêm nay, nhận được sức mạnh thuộc linh và thuộc thể cho chặng hành trình nằm phía trước. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

[Hội chúng dự tiệc thánh. Bẻ trống—Bt.]

⁶⁰ Đứng tại đây và nhìn xem những gia đình đi vào, và đó là cách sẽ xảy ra một trong những ngày này, từng gia đình, từng

hàng ngũ, từng nhóm, từng người một. Khi chúng ta gặp Ngài, thật là một thì giờ tuyệt vời, khi hết thấy đời sống loài người đã được đặt trên đất, mà tin nơi Ngài và tin cậy Ngài, sẽ gặp gỡ nhau tại đó vào Ngày ấy. Há chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

⁶¹ Chúng ta phải bỏ qua phần rửa chân tối nay vì không có nước. Chúng ta không có đủ những điều kiện thuận lợi ngay bây giờ, và chúng sẽ được bố trí chẳng bao lâu, chúng tôi tin vậy. Họ đang làm việc với nhau tốt đẹp, và làm việc nhanh cho đến tạm mới. Dù thế nào chẳng nữa tôi nghĩ rằng đây rất thích hợp để có tiệc thánh vào ngày đầu năm như thế này, vào lúc này.

⁶² Bây giờ, anh chị em mà ở ngoài thành phố, ngày mai lái xe thật cẩn thận khi anh chị em đi về nhà. Cầu xin Chúa ở cùng anh chị em. Và anh chị em ở quê nhà đây, ở gần, Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em và giúp đỡ anh chị em. Và bây giờ, ý Chúa, và tôi phải rời khỏi cho buổi nhóm kế tiếp này sắp đến tại Arizona, và rồi nếu Chúa muốn, tôi sẽ quay trở lại với anh chị em lần nữa cho *Bảy Ấn*, và đúng như tôi đã hứa. Tôi thật ao ước những lời cầu nguyện của anh chị em. Tôi cần anh chị em thật là nhiều, vậy đừng quên cầu nguyện cho tôi. Và cầu xin mọi sự tốt đẹp cho anh chị em. Và tôi thật sự biết ơn sự tham dự của anh chị em và cách mà anh chị em đã lắng nghe những gì tôi đã nói về Phúc âm. Tôi tin chúng ta đang tạo nên một sự thay đổi bây giờ. Và tôi, tôi cảm ơn anh chị em vì sự tử tế của anh chị em.

⁶³ Và nhiều người trong các anh em đang lái xe nhiều dặm đường để đến nghe một người đơn sơ như chính tôi cố gắng mang đến Lời Đức Chúa Trời. Tôi tin chắc đó là điều gì đó mà còn hơn là điều anh em đến để lắng nghe tôi, bởi vì tôi không có điều gì để có thể trình bày. Tôi không học vấn, không phải là người nổi tiếng, không điều gì cả về tôi cả. Thế thì khi tôi nhìn thấy nhiều người lái xe hàng trăm và hàng trăm dặm, và đứng chờ đợi tại đây, lúc hai giờ sáng, đó không phải cho điều gì mà tôi có. Chính là Đấng Christ. Tôi thật vui vì anh chị em yêu Ngài. Và, tôi cũng yêu Ngài. Và chúng ta cùng nhau yêu Ngài. Và bởi vì chúng ta yêu Ngài, chúng ta sẽ không phải chia lìa. Chúng ta có thể phân rẽ một chút ở đây, khi thời gian trôi đi, nhưng chúng

ta sẽ ở với nhau trở lại. Tham vọng của tôi là cứ cố gắng dẫn dắt dân sự đến chỗ đó.

⁶⁴ Và bây giờ bắt đầu năm mới, tôi muốn nói, không phải “Chúc Mừng Năm Mới” với anh chị em, tôi muốn nói điều này với anh chị em, “Xin Chúa ban phước cho anh chị em.” Và nếu Ngài làm điều đó, đó là tất cả những gì anh chị em sẽ có cần cho năm sắp đến. Và tôi tin là Ngài sẽ làm.

⁶⁵ Và tôi, bởi ân điển của Ngài, chúng ta sẽ cố gắng năm tới này, Ngài giữ gìn tôi, giữ gìn anh chị em, bởi ân điển Ngài tôi hy vọng tôi là một mục sư tốt hơn năm tới hơn là năm nay, hy vọng tôi là một đầy tớ tốt hơn cho Đấng Christ. Tôi sẽ cố hết sức để sống gần gũi hơn, thật hơn, để mang đến Sự điệp đúng như Ngài ban cho tôi, tôi sẽ mang Nó đến cho anh chị em tốt nhất mà tôi có thể, không giữ lại bất kỳ điều gì mà Ngài muốn tôi trao cho anh chị em. Tôi sẽ làm tất cả những gì tôi biết thế nào. Và tôi biết anh chị em cảm thấy cùng cách như vậy. Anh—anh chị em cảm thấy rằng hết thảy chúng ta muốn cùng làm việc với nhau bây giờ, vì ánh sáng chiều tối chắc chắn đang trở nên mờ nhạt, và mặt trời đang lặn đằng xa. Trái đất đang nguội đi, chúng ta biết điều đó, về mặt thuộc linh mà nói, hội thánh đang nguội lạnh đi và cuộc phục hưng đã hết. Chúng ta không biết điều gì xảy đến tiếp theo đây, nhưng chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời vì điều đó, bất cứ nó là gì. Còn bây giờ vì chúng ta đôi khi...

⁶⁶ Tôi muốn anh chị em nhớ rằng đền tạm tại đây có một trong những vị mục sư vĩ đại nhất trên thế giới, Anh Orman Neville, một người tin kính, một người tốt. Và khi tôi vắng mặt, Anh Neville đảm trách trọn vẹn, thật giống như tôi đang có mặt ở đây. Các nghị viên, các chấp sự, và vân vân, vẫn cứ ở trong những chức vụ của họ đúng như họ làm. Và đây là tổng hành dinh của chúng ta. Đây là nơi chúng ta—chúng ta—chúng ta đặt căn cứ, ngay tại đây. Billy Paul sẽ không có mặt với tôi ngoài đó, chỉ dành cho buổi nhóm, cậu ấy sẽ quay lại tại đây. Công việc và tất cả đang hoạt động ngay tại đây không có gì thay đổi. Chỉ đi ra ngoài đó, điều đó không có nghĩa tôi đang rời khỏi anh em. Tôi chỉ đang đi, anh em hiểu, nó thật sự là một khả tượng. Tôi không biết nó có nghĩa là gì. Tôi tin cậy và tin rằng điều đó sẽ vì sự tốt đẹp hơn

của cả Hội thánh. Và tôi biết nó sẽ tốt đẹp hơn cho tất cả chúng ta nếu chúng ta đi theo những sự dẫn dắt của Chúa. Để cho tất cả chúng ta biết cách làm như thế nào. Không dễ dàng cho tôi. Tôi nhớ một lần trước tôi đã phải đi khỏi hội thánh ở đây. Một vài người trong các anh em cao niên nhớ chuyện đó, thật tôi đã không thể làm được điều đó! Tôi yêu thương dân sự.

67 Khi tôi còn bé tôi đã không được yêu thương, không có ai quan tâm đến tôi khi tôi còn nhỏ, và tôi, khi tôi tìm ra được ai đó yêu thương mình, tôi—tôi nghĩ, “muốn chết cho họ.” Còn bây giờ, bởi vì ai đó yêu thương anh em, ai đó quan tâm. Tôi đã trèo lên một cây trụ lần nọ và chiếc móc của tôi trượt lên một trụ gỗ bá hương già, và nút buộc ở trên cao, và tôi quất móc sắt vào đó và xoay vòng lại, ngã xuống khoảng mười lăm bộ và nắm lấy cánh tay tôi. Một thiếu phụ la lên, và bà tự đập vào mình giống như *thế*. Tôi luôn luôn thích thiếu phụ đó, bà là người đã quan tâm. Bà là người mà đã quan tâm đến. Và tôi luôn luôn suy nghĩ, “bất cứ ai quan tâm đến tôi, tôi yêu mến họ.”

68 Và ở đây cách đây thời gian tôi xuống phố, tôi đang nghĩ về những ngày trước đó, và những gì Đức Chúa Trời đã làm cho tôi, và tôi thật biết ơn. Và tôi cảm ơn anh chị em vì tình thương và sự thông công của anh chị em. Và tôi sẽ không bao giờ cố dẫn dắt anh chị em đi sai lạc. Nó sẽ luôn luôn là con đường đúng, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi. Và anh chị em làm chứng cho tôi, tôi đã không bao giờ nói điều gì về bản thân mình, đó luôn luôn là Đức Chúa Jêsus Christ. Thấy không? Thấy không? Cố gắng ở lại thật đúng trong Lời Ngài như tôi biết cách như thế nào, để dẫn dắt anh chị em và hướng dẫn anh chị em đến nơi này.

69 Và giờ này tôi giao anh chị em vào trong tay của Anh Neville, trước hết trong bàn tay của Đức Chúa Trời, và rồi trong sự chăm sóc của Anh Neville, để chăm nom hội thánh và trông nom cơ nghiệp cho đến khi tôi có thể có buổi nhóm này và quay trở lại với anh chị em lần nữa. Tôi tin lúc đó tôi có thể mang đến cho anh chị em một sự khải thị vĩ đại từ Đức Chúa Trời, điều đó sẽ làm rung động mỗi tấm lòng và làm vinh hiển Hội thánh của Đức Chúa Trời.

⁷⁰ Chúng ta thường thường dự tiệc thánh. Tôi không muốn nói gì thêm nữa, anh chị em biết tôi cảm thấy thế nào. Và tôi nghĩ bài hát mà chúng ta nên hát ngay bây giờ, *Lòng Tin Ngó Chúa Chẳng Thôi, Gô-gô-tha Chiên Con Trời*. Và trong lúc chúng ta đứng và hát bài đó, chúng ta hãy bắt tay với nhau, và nói “Xin Chúa ban phước cho anh.”

Lòng tin ngó Chúa chẳng thôi,

⁷¹ Chúa ban phước anh, anh của tôi. Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Chúa ban phước cho chị, thưa chị.

Cứu Chúa...

Chúa ban phước cho anh, thưa anh.

...Thiên liêng.

Bây giờ...

...?...

...hoàn toàn thuộc về Ngài!

Bây giờ chúng ta hãy giơ tay lên với Ngài.

Lòng tin ngó Chúa chẳng thôi,

Gô-gô-tha Chiên Con Trời,

Cứu Chúa Thiên liêng;

Xin nghe lời tôi khẩn xin,

Quảng mọi tội xa khỏi tôi,

Ô xin cho tôi từ ngày này

Hoàn toàn thuộc về Ngài!

⁷² “Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!” Chúng ta hãy hát bài *Cho Đến Lúc Chúng Ta Gặp Lại*. Bây giờ mọi người cùng hát.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

Dưới chân Chúa chúng ta gặp nhau;

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

...?...

...ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến lúc
chúng ta gặp nhau!

Dưới chân Chúa chúng ta gặp nhau; (Cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!)

Từ giờ cho đến lúc chúng ta gặp nhau! cho đến
lúc chúng ta gặp nhau!

Chúa ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này.

⁷³ Anh Neville, ồ, mời anh kết thúc buổi nhóm chúng ta bằng
lời cầu nguyện? Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

CƯỢC THI ĐẤU VIE62-1231

(The Contest)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 31 tháng Mười Hai, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org